

"Εφκειας' αλέτρι από ουκρά και το ζυγό από δάφνη,
τή ζεύγα φκειάνει από βουρλί και το γυνί από φτηγάρι.

2) Είδος χόρτου ομοιάζον με πράσινον, το όποιον όταν τρώγουν τα πρόβατα, νοσούν Εὔβ. 3) Όρμαθός Θράκ. (Αἰν.): "Ενα θρούλλ' μαργαριτάρια. 4) Σχοινίον Κύπρ. Ρόδ. 5) Πλόκαμος Κύπρ. (Καρπασ. κ. α.) Λυκ. (Λι-βύσσ.) Ρόδ.: "Επ-πέσασιν οὔλα τὰ μαλ-λιά μου τῶναι "έν μου ἔμειναν νὰ κάμω ἕνα βρουλ-λιν Κύπρ. Τὰ βρουλλιά τῆς κε-φαλῆς Μεγίστ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βουρλίδα 2. 6) "Υπό τὸν τύπ. βρουλ-λιά τῆς νύφ-φης, εἶδος ἀγριοσελίνου ἐδωδίου Κύπρ. (Καρπασ.) 7) Όξυ ὄργανον, λόγχη Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.).

"Η λ. και ὡς τοπων. κατά πληθ. Βρουλλιά Χίος (Καρδάμ. κ. α.) Βρουλλία Κάρπ. Βουρλιά "Ανδρ.

βούρλια ή, "Ηπ. (Ζαγόρ. κ. α.) — Λεξ. Βλαστ. 402 βουρλιά Στερελλ. ("Αράχ.)

"Εκ τοῦ ρ. βουρλαίνω.

1) Βούρλια 1, δ ἰδ., Λεξ. Βλαστ. ἐνθ' ἄν. 2) Μέ-ρος ὅπου οἱ δαίμονες περνοῦν και βουρλίζουν τοὺς διερ-χομένους ἀνθρώπους Στερελλ. ("Αράχ.): Σὰ σ' βαστάη, πέρν' ἀπ' τῇ βουρλιά 3) "Υπερβολική σπουδή "Ηπ. (Ζαγόρ.): "Εσπασι τοῦ λαέν' ἀπάνου 'ς τῇ βούρλια τ'. 4) Μωρία, ἡλιθιότης "Ηπ.

βουρλιάζω "Ηπ. "Ιων. (Σμύρν.) Κρήτ. Λευκ. Πε-λοπν. (Καλάβρυτ.)—Λεξ. Αἰν. Βλαστ. 311 Πρω. Δημητρ. βουρλιάζου "Ιμβρ. Μακεδ. (Καταφύγ.) Στερελλ. (Καλοσκ.) μπουρλιάζω Πελοπν. (Γέρμ. Δημητσάν. Μεγαλόπ. Μεσσ. Τριφυλ.) Προπ. ("Αρτάκ. Πάνορμ.) — Λεξ. Κομ. Κορ. "Ατ. 5,229 Μπριγκ. Πρω. μπουρλιάζου Μακεδ. (Κατα-φύγ.) μπουρλιάζω Πελοπν. (Γέρμ. Δημητσάν.) δουρ-λιάζω "Ανδρ. Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Ζάκ. "Ηπ. Θήρ. Θράκ. (Αἰν. Σαρεκκλ. Σηλυβρ.) Κεφαλλ. Κρήτ. (Σητ. κ. α.) Κύθηρ. Μακεδ. (Γκιουβ.) Πελοπν. (Βασαρ. Καλάβρυτ. Κα-λάμ. Οἶν.) Σέριφ. δουρλιάζου "Ιμβρ. Μακεδ. (Σέρρ. Χαλκιδ.) βρουλλιάζω Πελοπν. (Καλάβρυτ.) θρουλλιάζω Κρήτ. Πελοπν. (Μάν.) δουλλιάζω Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Κέρκ. βουρλιάω Πελοπν. ("Ηλ. Καλάβρυτ.)

"Εκ τοῦ οὗσ. βουρλο. "Ο τύπ. μπουρλιάζω και παρὰ Σομ.

Α) 1) Περνώ τι εἰς βούρλον ἢ κλώνον σπάρτου ἢ και σπάγγον ἢ και νῆμα, ὀρμαθίζω Α.Ρουμελ. (Σω-ζόπ.) "Ηπ. Θήρ. Θράκ. (Αἰν. Σαρεκκλ. Σηλυβρ.) "Ιων. (Σμύρν.) Κεφαλλ. Κύθηρ. Λευκ. Μακεδ. (Καταφύγ. Σέρρ. Χαλκιδ.) Πελοπν. (Γέρμ. Καλάβρυτ. Μάν. Τριφυλ.) Σέριφ. —Λεξ. Κορ. "Ατ. ἐνθ. ἄν. Βλαστ. ἐνθ' ἄν. "Ελευθερουδ. Πρω.Δημητρ.: Βουρλιάζω καπνὸ-σῦκα-ψάρια κτι. || Φρ. Τὰ δουρλιάζω (καλύπτω τὰς κακάς μου πράξεις διὰ ψευ-δῶν δικαιολογιῶν) Κύθηρ. "Εκείως τοῦ δουρλιάζει ὅλους (τοὺς διαθέτει κατά βούλησιν ὡς ὑπερέχων αὐτῶν κατά τὴν εὐφυΐαν, συνών. φράσ. τοὺς περνᾷ ἀπὸ τοῦ βελο-νιοῦ τὴν τρεῦσα) Κεφαλλ. Μοῦ τὰ δουρλιάσε και δὲν τὰ εἶδα (νοεῖται τὰ κίβδηλα νομίσματα μοῦ τὰ παρεισήγαγε δι' ἀπάτης) Ζάκ. Συνών. ὀρμαθίζω 1, βουρλώνω 1.

2) Διαπερῶ δι' ὀξέος ὄργανου, λογχίζω Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.): Τὸν δουρλιάσαμε μὲ τὸν μουστράκ' (μὲ τὴν λόγχην). 3) Περνώ κλωστήν διὰ τῆς ὀπῆς τῆς βελόνης Κέρκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Δημητσάν. Μάν. Μεγαλόπ.) —Λεξ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ.: Βούρλιασέ μου τὴν κλωνά, γιατί δὲν γλέπω Κεφαλλ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βελονιάζω Α 1 β. 4) Περνώ τὰς κλωστὰς τοῦ στημονίου ἀπὸ τὰ μιτάρια "Ιμβρ. Μακεδ. (Γκιουβ.) Πελοπν. (Καλάμ.): Βουρ-

λιάζου τὸν διασίδ' "Ιμβρ. Βουρλιάζω τὰ μιτάρια 'ς τὸ χτένι Γκιουβ. 5) Περνώ κλωστήν με τὸ βουρλιαστήρι πρὸς σύσφιξιν δύο μερῶν κλωρισμένων—Λεξ. Αἰν. 6) Περνώ τὸ κορδόνι ἀπὸ τὰς ὀπὰς τοῦ ὑποδήματος Κεφαλλ. Πε-λοπν. —Λεξ. Πρω.: Βούρλιασε τὰ παπούτσι σου Κεφαλλ. Βουρλιάσου! αὐτόθ. 7) Συσφίγγω ἐνδυμά τι, οἶον στη-θόδεσμον περὶ τὸ σῶμά μου Κεφαλλ. β) Μέσ. ἐνδύομαί τι, φορῶ Μακεδ. (Καταφύγ.) γ) Κλείω, μανδρίζω Μα-κεδ. (Καταφύγ.) 8) Δένω ἢ ράπτω προχειρῶς και χαλα-ρῶς, ὡς διὰ βούρλων Κρήτ. (Σητ. κ. α.) Πελοπν. (Βασαρ. Οἶν.): "Εδουρλιάστηκε δὰ γὰ τὴν ὥρα και δὲ θὰ χύση τὸ χῶμα Σητ. "Αμα τὴ βουρλιάσω τὴ σακκούλα, θὰ κάμωμε δουλειὰ αὐτόθ. Τὰ ραφες τὰ σακκιά;—Τὰ ἐδουρλιάσα Βα-σαρ. Συνών. βουρλώνω 2. 9) Μαζεύω σχοινίον εἰς δέσμην Κρήτ.: Βουρλιάζω τὸ σκοινί. 10) "Ως ναυτικός ὄρ. ὑποστέλλω τὰ ἱστία Θήρ.

Β) "Αμτβ. 1) Γίνομαι ἐλαστικός ὡς βούρλον Κρήτ.: Οἱ βροῦβες ἐβουρλιάσανε 'ς τὸ τσιγάρι (ἐγιναν δυσκολο-μάσητες). Συνών. λουρλιάζω, σκοινιάζω. 2) Μεταφ. στενοχωροῦμαι, ἐκνευρίζομαι ἔνεκα συνεχοῦς περιορισμοῦ Στερελλ. (Καλοσκοπ.) Παθ. μετοχ. βουρλιασμένος, ὁ ἔχων τεταραγμένας τὰς φρένας, ὁ ἐν παραφορᾷ διατελῶν "Ανδρ. Μακεδ. (Καταφύγ.) Πελοπν. (Πάτρ.): Εἶναι πύλι βουρλιασμένος "Ανδρ. || Παροιμ. φρ. "Ο μουρλὸς τὸν βουρ-λιασμένο σὰν τὰ μάτια του τὸν ἔχει (οἱ ὅμοιοι συμπαθοῦν ἀλλήλους) Πάτρ.

βούρλιασμα τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Κα-λοσκ. κ. α.) μπούρλιασμα Πελοπν. (Καλάμ.) δουρλιασμα Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) "Ιμβρ. Κρήτ. (Σητ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

"Εκ τοῦ ρ. βουρλιάζω. "Ο τύπ. μπούρλιασμα και παρὰ Σομ.

1) Διαπέρασις πράγματός τινος εἰς βούρλον ἢ εἰς νῆμα, ὀρμαθιασμός Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Καλοσκοπ.) 2) Διαπέρα-σις δι' ὀξέος ὄργανου, λογχισμός Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.)

3) Διαπέρασις τῶν κλωστῶν τοῦ στημονίου διὰ τῶν μι-ταρίων και διὰ τοῦ κτενίου Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) "Ιμβρ. Πελοπν. (Καλάμ.) Συνών. βελόνιασμα Α 2, μίτωμα.

4) Πρόχειρος και χαλαρά ὡς διὰ βούρλων ραφή, ἐπιδιόρθωσις πράγματός τινος Κρήτ. (Σητ.): Μὲ τὸ δουρ-λιασμ' ἀπὸν τοῦ "καμα θὰ βαστάξῃ νὰ τοοὶ κουβαλήσωμε.

βουρλιαστήρα ή, ἀμάρτ. δουρλιαστήρα Κρήτ.

"Εκ τοῦ ρ. βουρλιάζω.

Χονδρὴ μεταλλίνη βελόνη, διὰ τῆς ὁποίας διαπερᾶται τὸ δέμα τῆς βράκας και οὕτω συσφίγγεται αὕτη περὶ τὴν ὀσφύν. Συνών. βελονιάστρα 2, βουρλιαστήρι 1, βρακοβουρλιάστρα, βρακοζωνιαστήρι, βρακοζω-νιάστρα, βρακοζωνιστήρα, βρακοζωνίστρα, βρα-κοζωνολόγος, βρακοζωνόξυλο, βρακοπεραστής, βρακοπεράτης.

βουρλιαστήρι τό, Λεξ. Αἰν. δουρλιαστήρι Κεφαλλ. ἀδρουλλιαστήρι Κρήτ.

"Εκ τοῦ ρ. βουρλιάζω.

1) Βουρλιαστήρα, δ ἰδ., Κρήτ.—Λεξ. Αἰν. 2) "Ο ἱμάς τῶν ὑποδημάτων Κεφαλλ.: "Εκοπήκανε τὰ δουρλια-στήρια τοῦ παπουτσιοῦ μου. Θέλω ἕνα ζευγάρι παπούτσι με δουρλιαστήρια.

βουρλιαστής ὁ, ἐνιαχ. μπουρλιαστής Πελοπν. (Κόκ-κιν.) μπουρλιαχτής Πελοπν. (Λογγ. Πυλ.) δουρλιαστής

